

Seine sehr klare Darstellung, Herkunft und Einreihung der Marienklage in die Liturgie und die Mysterien, sowie der Hinweis auf weitere katalanische sind dem Leser ausserordentlich willkommen.

EVA SEIFERT

Contribució a l'epistolari de Joan Alcover. Transcripció i anotació per MIQUEL GAYÀ. Pòrtic per OCTAVI SALTOR. Barcelona, Editorial Barcino, 1964, 158 pàgs. («Biblioteca Renaixença», III).

El poeta i crític mallorquí Miquel Gayà, a qui ja devem una *Contribució a l'epistolari de Miquel Costa i Llobera*¹ i un assaig sobre *La poesia de Miquel Ferrà*,² ens presenta ara una pulcra *Contribució a l'epistolari de Joan Alcover*, publicada per l'Editorial Barcino. Les *Obres completes d'Alcover*³ ja contenien un bon nombre de cartes, però Gayà, amb l'ajuda de Josep M. de Casacuberta, Octavi Saltor, Jordi Rubió i Balaguer i molts d'altres, ha pogut reunir-ne setanta-cinc més, totes inèdites, adreçades a Miquel Victorià Amer, Joan Arús, Víctor Balaguer, Francesc Cambó, Guillem Colom, Miquel Costa i Llobera, Marià Manent, Francesc Matheu, Antoni Rubió i Lluch, Angel Ruiz i Pablo, Josep M. de Sagarra, Josep Tharrats i José Vargas Tamayo.

Aquest recull, ben anotat i transcrit amb tota cura, té un interès extraordinari, tant per a la biografia i l'estudi crític sobre Alcover que encara està per escriure, com per a la història del moviment literari català (les lletres van del 4 de novembre de 1887 al 21 d'octubre de 1925). Sens dubte, bona part de l'epistolari d'Alcover resta inèdit, i valdria la pena de cercar-lo i anar-lo publicant. A. Pérez de Olaguer transcriu una carta d'Alcover a mossèn Jaume Collell del 20 de desembre de 1915, important per les dades que proporciona sobre l'amistat entre ambdós poetes i sobretot pels judicis que conté referents a la poesia de l'època: «D'orella fina, dic, y això te per mí gran importancia, ara que tan sovint s'oblida l'element melòdic. El vers és musical, la prosa te el seu ritme; doncs, avuy hem inventada una forma qu'es distingeix del vers y de la prosa en ser anti-musical.»⁴ Esperem que Miquel Gayà continuarà donant-nos estudis sobre la nostra Renaixença, encara tan desconeguda.

JOSEP MASSOT I MUNTANER

1. Veg. la recensió de MIQUEL DOLÇ, *ER*, V, 271-274.
2. Veg. la meua recensió a *ER*, VII, 193-194.
3. Veg. la recensió de MIQUEL DOLÇ, *ER*, III, 292-295.
4. *El canónigo Collell* (Barcelona [1933]), 336-337 (cal afegir aquesta dada a l'article de M. GAYÀ, *Sobre les directrius estètiques de Joan Alcover* (Mallorca 1961), extret de la revista «Ponent», XIX). El llibre de Pérez de Olaguer és útil perquè conté una sèrie de cartes (senceres o fragmentàries) de diversos escriptors catalans i estrangers, entre elles unes quantes de Costa i Llobera (pàgs. 310-312, 322-335), que cal afegir a les meves notes *Entorn de l'opus de mossèn Costa i Llobera*, «Lluc», núm. 501 (novembre 1962), pàgs. 316-318.